

Το ταπεινό μαστουνάκι

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)



Αν έρθετε στο προσκύνημα του Οσίου Ιωάννου του Ρώσου, θα δείτε ένα απλό και φτωχό δώρο. Ένα μαστούνι! Κρέμεται σαν λάφυρο στο προσκυνητάρι, δίπλα μπροστά στον Όσιο δεμένο με μια κορδέλα άσπρη.

Το μαστούνι είναι της γιαγιάς Μαρίας Σιάκα, από το Φρέναρο της Αμμοχώστου Κύπρου, που δεκαοχτώ χρόνια ήταν καμπουριασμένη και το πρόσωπό της απείχε λίγο από την γη. Στις 11 Αυγούστου 1978 την έφεραν οι δικοί της με άλλους εκατό Κυπρίους στον Όσιο Ιωάννη.



Την σήκωσαν στα χέρια για να προσκυνήσει το Ιερό λείψανο. Κοιτάζει η πονεμένη γιαγιά το μακάριο ολόσωμο σκήνωμα και κλαίει ζητώντας για τα πονεμένα γηρατειά λίγη θεϊκή βοήθεια. Είδε ο Άγιος του Θεού το μεγαλείο της ψυχής της, είδε τον πόνο της, αλλά και την πίστη της.

Μπροστά στα μάτια όλων, σαν ένα αόρατο χέρι, άρπαξε με τεράστια δύναμη τους ώμους της και αργά άρχισε να της ξεδιπλώνει το σώμα! Τρίζει η σπονδυλική στήλη και παίρνει την πρώτη της θέση! Η γιαγιά είναι όρθια! Οι συγχωριανοί της κλαίνε. Οι καμπάνες της Εκκλησίας σημαίνουν. Γίνεται ευχαριστήρια παράκληση απ' όλους τους Κύπριους. Δεν συγκρατούν τα δάκρυά τους.

Όποιος έχει τύχει να βρεθεί την ώρα που γίνεται ένα θαύμα μπορεί να καταλάβει ετούτες τις γραμμές. Στο τέλος ακούγεται η φωνή της γιαγιάς: «Ίντα να σου δώσω παλικάρι μου, Άγιε μου, είμαι φτωχιάν, θα σου δώσω το μπαστούνι μου, ότι ε μου χρειάζεται μέχρι να πεθάνω!».

Πηγή: anthologioxr.blogspot.com